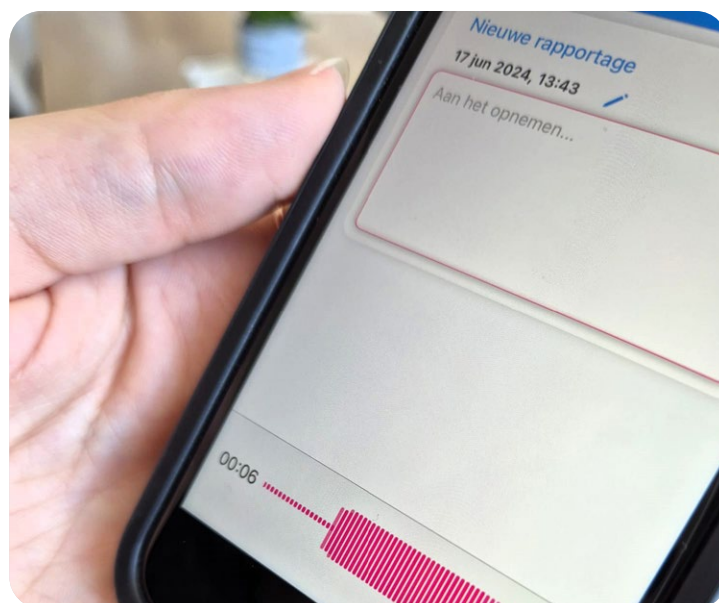

Pratend rapporteren: hoe is dat?

Stel je eens voor dat je aan het einde van je dienst niet langer rapportages hoeft uit te typen. In plaats daarvan praat je gewoon tegen je smartphone, waarna de tekst vanzelf in ONS tevoorschijn komt. Toekomstmuziek? Vijf teams van Zozijn doen op dit moment mee aan een pilot spraakgestuurd rapporteren.

Dilana van Laar is één van de ondersteuners die meedoet aan de pilot. Ze werkt op woon- en dagbestedingscentrum Laan van Borgele in Deventer, waar 36 cliënten van Zozijn wonen en werken. Tot voor kort rapporteerde Dilana aan het einde van haar dienst op de gemeenschappelijke laptop.

Sinds een paar weken blijft de laptop ongebruikt. Dilana en haar collega's werken de dossiers in ONS bij met hun stem. Het enige wat ze daarvoor nodig hebben is hun mobiele werktelefoon, die ze van Zozijn in bruikleen kregen. Voorafgaand aan de pilot kreeg het team tijdens een teamvergadering de ins en outs van spraakgestuurd rapporteren uitgelegd door een collega van het Zorglab. Ook volgden ze een korte online cursus.

FEEST!!!

Ja, je leest het goed, de bestuurder schrijft deze keer over feest. We zijn altijd druk bezig met het creëren van een goed leven – en als het even kan een leuk leven – voor de cliënten. Daar zijn we heel serieus in en tegelijkertijd wil ik ook heel graag dat Zozijn vrolijkheid en plezier biedt in jullie leven...

Ik ben namelijk enorm dankbaar voor wat jullie allemaal voor elkaar krijgen met en voor de cliënten. Of dat nu is op een woning of dagbestedingslocatie, in een atelier of kindercentrum, op een school of bij een cliënt thuis, binnen of buiten, thuiswerkend of vanuit een stafkantoor.

En dat doen we met ons allen niet eventjes, dat doen we al rond de 75 jaar. Ik zeg niet voor niets 'rond de 75 jaar', want één jubileumdatum is best lastig te bepalen met de geschiedenis van al die verschillende locaties die we bij Zozijn in onze regio's hebben. Hoe dan ook, we zijn rond de 75 jaar serieus bezig met het ondersteunen van volwassenen en kinderen met een verstandelijke beperking.

In die 75 jaren zijn er natuurlijk mooie momenten en moeilijke tijden geweest, maar vooropstaat dat we ons met z'n allen steeds enorm hebben ingezet. Ik vind het fijn om met alle collega's feestelijk stil te staan bij de mijlpaal die we hebben bereikt, wat ons gevoel van saamhorigheid kan versterken.

En daarom is het nu tijd voor een vrolijk jubileumfeest voor alle medewerkers van Zozijn. De feestcommissie is het zo aan het organiseren dat er voor iedereen iets valt te beleven, zodra je binnenkomt.

Laten we er op zaterdag 28 september met elkaar een fantastisch feest van maken. Tot dan!

*Peter Vriesema,
bestuurder Zozijn*

Dilana is één van de ondersteuners die meedoet aan de pilot spraakgestuurd rapporteren.

In de pilot gebruiken Dilana en haar collega's de app van Attendi. Het voordeel van deze app is dat er een koppeling is met ONS. De tekst komt dus rechtstreeks in het cliëntdossier. Ook belangrijk: de informatie over cliënten is veilig. De technologie van Attendi voldoet namelijk aan de Nederlandse privacywetgeving.

Sneller klaar, meer details

Het spraakgestuurd rapporteren is eenvoudig en levert bovendien een aanzienlijke tijdswinst op, heeft Dilana gemerkt. "Je hoeft de laptop niet op te starten, maar opent je mobiel en typt de naam in van een cliënt. Er verschijnt een tekstvak met een microfoon icoon eronder, dat je ingedrukt houdt terwijl je praat. Vervolgens zie je de tekst verschijnen, inclusief punten en komma's op de juiste plek. En als je wilt, kan je de tekst daarna nog wijzigen of aanvullen."

Het went vanzelf om tegen je mobiele telefoon te praten, is de ervaring van Dilana. Zijn haar rapportages anders nu ze spraakgestuurd rapporteert? "Ja, wel een beetje. Mijn rapportages zijn nu wat uitgebreider en gedetailleerder. Praten gaat namelijk makkelijker en sneller dan schrijven."

Rust door tussendoor rapporteren

Wat ook meehelpt, is dat ze nu vaker tussen de bedrijven door rapporteert, kort na een contactmoment met een cliënt. Dan zit alles nog 'vers' in je hoofd en hoef je minder na te denken over wat er gebeurd of gezegd is. "Ik vind dat prettiger dan rapporteren aan het einde van mijn dienst. Het geeft rust in mijn hoofd", zegt Dilana.

Een laatste voordeel? Dilana en haar collega's kunnen nu overall rapporteren. Zo stond Dilana pas een rapportage in

Gratis spraakrecorders?

Misschien doe je het al wel eens: spraakberichten opnemen met je smartphone. Er zijn veel gratis apps voor voicerecording. De grote vraag is alleen? Wat gebeurt er met jouw spraakfragment. Vaak wordt de informatie opgeslagen in een buitenlands datacenter en soms zelfs gedeeld met andere bedrijven en organisaties. Dat wil je natuurlijk niet met persoonlijke informatie van cliënten.

te spreken in het washok. "Dat lukt met de laptop niet. Op onze verdieping hebben we geen apart kantoor en je kunt niet zomaar van de groep af, dus rapporteerden we altijd in de gemeenschappelijke woonkamer. Dan word je regelmatig gestoord. Nu ben ik flexibeler. Al moet je natuurlijk wel opletten dat er niemand meeluistert als je rapporteert."

Goed beeld krijgen

Zozijn werkt voor deze pilot samen met 's Heeren Loo. De pilot duurt nog tot eind juli. Aan de pilot doen vijf teams van Zozijn mee: drie teams van een woonlocatie en twee ambulante teams. "Zo hopen we een goed beeld te krijgen van spraakgestuurd rapporteren: hoe werkt het, wat zijn de aandachtspunten en welke meerwaarde heeft het voor verschillende medewerkers", vertelt Ivo Veldman. Hij is vanuit Zorglab betrokken bij de pilot. Na afloop van de pilot vindt een evaluatie plaats. In het najaar wordt besloten of spraakgestuurd rapporteren breder wordt ingevoerd binnen Zozijn. "We kijken daarbij niet alleen naar de voor- en nadelen. Ook de kosten wegen mee. Het gebruik van zulk soort veilige apps om spraakgestuurd te rapporteren is namelijk best duur."

Wil je alvast meer weten over de pilot? Dan kun je terecht bij Ivo Veldman (i.veldman@zozijn.nl) of Marjolijn Loot (m.loot@zozijn.nl).

Met een cliënt naar de psycholoog

Hoe help je een cliënt die depressief is, trauma's heeft of angstig gedrag vertoont? Sinds 2022 heeft Zozijn een team van specialisten dat mensen met een (licht) verstandelijke beperking, niet-aangeboren hersenletsel of ontwikkelingsstoornissen helpt bij deze en andere psychische klachten.

In de wachtkamer van de GZ Praktijk in Doetinchem zit de negenjarige Saar. Ze houdt de hand van haar moeder stevig vast, haar ogen zijn gericht op de deur die straks wordt opgedaan door Linda. Net als vorige keer gaat Saar met haar praten en leuke oefeningen doen. Zo leert ze om niet bang te zijn als haar ouders even niet bij haar in de buurt zijn. En krijgt ze het vertrouwen dat ze sommige dingen ook best alleen kan.

Saar en ongeveer vijftig andere jeugdige en volwassen cliënten zijn na een verwijzing van de huisarts, een zorgbemiddelaar of bijvoorbeeld via de gemeente (vanuit de Wmo en Jeugdwet) bij de GZ Praktijk terechtgekomen. Vaak zijn het cliënten die al bij Zozijn bekend zijn. Tijdens een eerste gesprek worden hun klachten of problemen in kaart gebracht. Daarna maken Linda en haar collega's een inschatting welke behandeling het meest passend is.

“Behandelvormen zoals EMDR, CGT en ACT zijn aangepast aan de doelgroep van Zozijn.”

Aangepaste therapievormen

“Dat is soms uitdagend, want voor cliënten met een (licht) verstandelijke beperking is het soms best moeilijk om onder woorden te brengen hoe ze zich voelen”, vertelt Linda Scholten, die als orthopedagoog verbonden is aan de GZ Praktijk. Daarom worden verwanten en ondersteuners vaak betrokken bij de behandeling, en zijn bestaande behandelvormen zoals EMDR (Eye Movement Desensitisation and Reprocessing), CGT (cognitieve gedragstherapie) of ACT (Acceptance and Commitment Therapy) aangepast aan deze doelgroep. Ook wordt er vaak gebruikgemaakt van visuele hulpmiddelen en verschillende spelmaterialen.

Het is een kwetsbare doelgroep die wordt doorverwezen naar de GZ Praktijk, vertelt Aniek Willemsen die als GZ-psycholoog deel uitmaakt van het zevenkoppige team van behandelaars. “Door hun verstandelijke beperking is

Aniek Willemsen (links) en Linda Scholten, maken deel uit van het zevenkoppige behandelteam van de GZ Praktijk

de wereld soms best ingewikkeld voor hen, waardoor ze eerder vatbaar zijn voor emotionele en sociale problemen. Ze worden bijvoorbeeld snel boos, hebben weinig zelfvertrouwen, voelen zich somber en angstig of trekken zich terug. Bovendien hebben ze vaak al de nodige ingrijpende dingen meegemaakt. Denk bijvoorbeeld aan uithuisplaatsing of terugkerende medische behandelingen.”

Eigen brein begrijpen

Het helpt cliënten om te begrijpen waarom ze zich voelen zoals ze zich voelen en hen daar erkenning in te geven, zegt Linda. Daarom is het belangrijk dat ze begrijpen hoe hun brein werkt. “Dat doen we met eenvoudige voorbeelden over situaties die spannend voor hen zijn. We leggen dan uit dat je daar verschillend op kunt reageren. De ene persoon rent hard weg, een ander vecht of bevriest juist bij grote angst.”

Ook gaat het over dat iedereen dingen meemaakt die niet fijn zijn, maar dat je kunt leren hoe je daarmee omgaat door middel van exposure oefeningen. Linda: “Ik had bijvoorbeeld een cliënt die bang was voor bepaalde geluiden. Dat had te maken met een trauma uit de jeugd. Door dit verband in eenvoudig taalgebruik uit te leggen, kon de cliënt het eigen gedrag ineens beter begrijpen. We lieten de specifieke geluiden op de computer horen en gingen later ook oefenen op plekken waar die geluiden veel voorkomen. De cliënt gaf dan met een cijfer aan hoeveel spanning het opriep. Na verloop van tijd nam de angst af en kon de cliënt weer vrij bewegen zonder angst.”

Samen met het netwerk

Het netwerk van de cliënt wordt actief betrokken bij de behandeling, vertelt Aniek. “Ze vormen een verlengstuk van de behandeling. Als cliënten de deur van de praktijk achter zich dichttrekken, moeten ze zich ook nog zien te handhaven op school, hun werk of op de groep. Als ze in een eerder stadium nog niet betrokken waren bij de behandeling, nodigen we ouders, verwanten of begeleiders uit bij het laatste gesprek en geven ze handvatten en advies. Bijvoorbeeld hoe ze de juiste vragen stellen in een situatie die uit de hand dreigt te lopen. Of door hen uit te leggen wat eventuele triggers zijn voor bepaald gedrag. En na EMDR bij traumabehandeling kan een cliënt bijvoorbeeld emotioneel terug op de groep komen. Dan is het fijn als begeleiders weten waar dat gedrag vandaan komt. Ook krijgen we regelmatig input voor onze behandeling van begeleiders. We versterken elkaar.”

Naar de praktijk

De GZ Praktijk heeft locaties in Doetinchem en Wilp. Je kunt een cliënt aanmelden met het aanmeldformulier dat je vindt onder de tegel GZ Praktijk of via praktijk@zozijn.nl. Heb je vragen over de financiering van behandelingen, bijvoorbeeld uit de Wmo of Jeugdwet? De zorgbemiddelaars van de GZ Praktijk helpen je graag.

Broertjes

Het is maandagmiddag, niet ieders favoriete dag. Het dagcentrum loopt leeg en hoewel het wat miezert, staat hij al even te wachten buiten. Want maandag is juist een mooie dag, als je maar geduld hebt.

Binnen voor het raam staat zijn broer bezorgd uit het raam te kijken. “Hij moet wel op tijd naar de woning gaan, anders is hij te laat voor het eten.”

Hij is wat jonger dan de stuiterbal buiten, maar door zijn zorgzaamheid en het feit dat hij twee koppen groter is, zou je denken dat hij de oudste is. Lief zoals hij over zijn broer waakt. Zeker als die broer wat minder in zijn vel zit, houdt hij in de gaten waar hij uithangt en hoe de vlag erbij hangt.

De stuiterbal in kwestie staat nog steeds op de uitkijk. Met zijn vingers in zijn oren maakt hij grappen en grollen tegen iedereen die langskomt. Binnen haalt zijn broer de schouders op en maakt zich klaar om naar zijn woning te gaan. Het werk zit erop en hij vertrouwt er maar op dat de begeleiding het zorgen van hem overneemt.

Maar maandag is een zorgeloze dag. Straks komt namelijk die hele grote vuilniswagen, waar mannen op zitten die weten dat hij er staat. Die stoppen en een praatje maken. En als het bijna niet feestelijker kan, mag hij ook nog op het knopje drukken. Het knopje waardoor die enorme containers de lucht in gaan en alle rommel in de buik van de wagen wordt gestort.

Nee, vandaag is een prachtige dag.

Cherry Barto is ondersteuner bij Dagcentrum De IJsselvallei

Mijn werk bij Zozijn

Liefde, structuur, zorg én vrijheid in het gezinshuis

Bij Zozijn werken zo'n 3.000 collega's, waarvan de meesten heel ander werk doen dan jij. Wie zijn ze, wat drijft ze en hoe ziet hun dag eruit? Dat

lees je in deze rubriek. Dit keer: gezinshuisouders

Antoinette Krol en Bianca Piepers.

Met wat voor doelgroep werk je?

Antoinette: De cliënten die bij ons wonen zijn de tussen 15 en 32 jaar oud. Door hun verstandelijke beperking en bijkomende problematiek vallen ze vaak tussen de wal en het schip. Ze passen vanwege hun intensieve ondersteuningsbehoefte moeilijk in een woongroep met wisselende diensten, maar kunnen ook niet thuis wonen. Hier krijgen ze liefde, sturing, aandacht, zorg, structuur én vrijheid in een huiselijke omgeving en in een gewone buurt.

Bianca: Bij ons wonen vijf jongens tussen de zes en veertien jaar oud. Ze hebben een verstandelijke beperking, hechtingsproblematiek of gedragsmoeilijkheden.

Hoe ziet een gemiddelde werkdag eruit?

Bianca: 's Ochtends gaat al vroeg de wekker, zodat we de dag rustig kunnen beginnen. Als iedereen op school zit is het véél wassen, schoonmaken en boodschappen doen. Daarnaast is er elke week wel een teamoverleg, intervisiemoment of een gemeenschappelijk werkoverleg met andere gezinsouders van Zozijn. Ook is er regelmatig contact met voogden, ouders of verwanten. En er staan

afspraken in de agenda met bijvoorbeeld school, een speltherapeut, logopedist of fysiotherapeut. Als de kids weer thuis zijn na 15.00 plan ik nooit wat, dan ben ik er voor hen.

Antoinette: Ik ben samen met mijn man Bert gezinsouder, dus we kunnen de taken verdelen. Net als bij Bianca is er veel te doen. En vergeet ook de rapportages en zorgplannen niet!

Wat moet je in je mars hebben voor deze baan?

Antoinette: Deskundigheid, een groot hart, een gezonde dosis nuchterheid én ruimte in je huis. Je moet ook vitaal zijn, want de zorg voor deze kinderen gaat 24 uur per dag, zeven dagen in de week door. Daarom plannen we eens per maand een weekend vrij en plannen we vakanties in.

Bianca: Warmte en liefde. De gave om kinderen een gevoel van welkom te geven. Verder moet je flexibel zijn en kunnen meebewegen met onverwachte situaties. Maar vergis je niet: we bieden meer dan een thuis. Als gezinshuisouder werk je methodisch en bied je gerichte zorg en ondersteuning aan kinderen, met een team dat om je heen staat en bestaat uit onder andere een manager, gedragswetenschapper en coach.

Wat geeft energie in je werk?

Antoinette: De ontwikkeling van de kinderen. Ze komen binnen met een dik dossier en je ziet ze door de jaren heen opgroeien tot zelfstandigere mensen die steeds meer zelfvertrouwen krijgen.

Bianca: De aandacht die ze hebben voor elkaar. Gezien worden en elkaar zien, daar gaat het om binnen een gezin.

In het kort

Naam: Bianca Piepers (l) en Antoinette Krol (r)

Functie: Gezinshuisouder

Werken bij Zozijn sinds: 2008 en 1992

Vrijwilligerspaspoort

Naam: Aniek Wesselkamp

Leeftijd: 19 jaar

Woonplaats: Spijk

Vrijwilliger bij: Woongroep Pannerden

Vrijwilliger sinds: 2 jaar

Hobby's: Terrasjes pakken en shoppen

Vrijwilligers

'Goed voor je ontwikkeling'

Vrijwilligers. Ze zijn ontzettend waardevol voor Zozijn en maken op veel plekken het leven van cliënten een beetje mooier. Dit keer in de spotlights: Aniek Wesselkamp (19).

Waarom ben je vrijwilliger op zo'n jonge leeftijd?

Mijn moeder Petra werkt al vijftien jaar als woonondersteuner op wooncentrum Pannerden, een kleinschalig appartementencomplex waar negen cliënten zelfstandig wonen met ondersteuning van begeleiders. Als klein meisje ging ik al regelmatig mee om leuke dingen te doen met de cliënten, zoals spelletjes en samen knutselen. En negen van de tien keer mocht ik mee met georganiseerde uitjes. Geweldig vond ik dat!

Na mijn zeventiende verjaardag heb ik me officieel opgegeven als vrijwilliger. Ik ga nog steeds vaak met mijn moeder, maar ook regelmatig alleen. Laatst nog bijvoorbeeld, omdat ik jarig was geweest en een cliënt een cadeautje voor me had klaarliggen.

Wat levert het vrijwilligerswerk je als jongere op?

Ik heb een fijne band opgebouwd met de cliënten. Ze vinden het elke keer weer fantastisch als ik kom. De één zegt: hallo schat! De ander rent op me af en geeft me een dikke knuffel. Ik geniet ook van de activiteiten die we samen ondernemen. Naar een festival bijvoorbeeld, of een middag naar het zwembad. En laatst heb ik samen met de cliënten een moederdagcadeautje geknutseld. Ik ben er dankzij mijn moeder al op jonge leeftijd achter gekomen dat het contact met de cliënten me van nature makkelijk afgaat. Na mijn middelbare school ben ik daarom de opleiding Social Work gaan volgen. Sinds mijn afstuderen werk ik als flexwerker op verschillende dagbestedingen van Zozijn.

Waarom raad je andere jongeren aan vrijwilliger te worden bij Zozijn?

Behalve dat je er veel plezier aan beleeft, denk ik ook dat het goed is voor je ontwikkeling. Mensen met een beperking staan anders in het leven, daar leer je veel van. Ik merk in mijn omgeving dat jonge mensen het ook cool vinden dat ik dit doe. Ik zou zeggen: probeer het ook eens!

Ben jij vrijwilliger en wil je jouw verhaal doen? Neem contact op met Marjolijn Ober via m.ober@zozijn.nl of 06 – 52766092.

Zo veroveren we de harten van nieuwe collega's

Zozijn heeft een nieuw werkgeversmerk. Sterke teams en liefdevol werk staan daarin centraal. Het doel? Mensen enthousiast maken om aan de slag te gaan bij Zozijn, zodat we nu én in de toekomst de beste zorg kunnen blijven leveren aan cliënten. Anouk Lenderink-Buunk (manager Recruitment & Personeelsservice) vertelt je er meer over!

Wat is een werkgeversmerk precies?

Het werkgeversmerk gaat over wat we uitstralen naar potentiële nieuwe collega's en hoe we ons daarin onderscheiden van andere zorginstellingen. Je kunt het zien als een profiel op een datingapp. Als je daar goed beschrijft wie je bent en wat je belangrijk vindt, trek je mensen aan die bij je passen. Zo werkt het ook bij sollicitanten.

Hoe is het werkgeversmerk ontstaan?

We hebben medewerkers via een enquête en tijdens sessies gevraagd hoe ze over hun werk en over Zozijn denken. Wat maakt ons speciaal, wat is kenmerkend voor onze manier van werken? Daarnaast hebben we onderzoek gedaan naar hoe andere zorginstellingen zich presenteren op de arbeidsmarkt.

Wat is de kern van het merk?

Sterke teams spelen een belangrijke rol. Onze boodschap en ambitie is dat je bij Zozijn

werkt in een hecht, zelfstandig team. Met een eigen sfeer en deskundige collega's die elkaar waarderen. Een andere pijler is liefdevol werk: we ondersteunen cliënten op een vakkundige, vindingrijke en betrokken manier, waardoor ze tot bloei komen. We doen het voor die lach op het gezicht van de cliënt. Zozijn wij.

Dat is niet per se uniek toch?

Nee, maar we zetten er wel als enige zorginstelling in de regio op deze manier de spotlights op. Bovendien weten we van sollicitanten dat ze deze twee zaken belangrijk vinden. Mensen zoeken werk dat energie en een goed gevoel geeft. De sfeer in het team en het contact met collega's spelen daarin een hele belangrijke rol.

Merk je hier als medewerker iets van?

We verwachten op termijn een grotere aanwas van sollicitanten. We richten ons met het werkgeversmerk onder andere op mensen die nog niet bij Zozijn werken. Zij zien het werkgeversmerk op tal van plekken terug. Van stands op evenementen tot onze werken-bij-website. Verder gaan we het hele jaar door betaalde, online advertenties inzetten. We richten ons daarbij op meerdere doelgroepen: van zzp'ers die mogelijk wel in loondienst willen werken tot jongeren en mensen die al in de zorg werken.

Dit kan jij doen om te helpen

Je kunt bijvoorbeeld vacatures van Zozijn delen op social media, zodat mensen in jouw omgeving horen over onze banen. Verder vind je bij deze ZO! een kaart. Die kun je versturen naar iemand van wie je denkt dat hij of zij wel (weer) bij ons zou willen werken. Draag jij iemand aan die wordt aangenomen? Dan ontvang je 100 euro. Die kun je bijvoorbeeld gebruiken voor een gezellig etentje met de nieuwe collega. Je kunt iemand aandragen door te mailen naar werkenbij@zozijn.nl of scan de QR-code, maak een account aan en draag direct iemand aan.

Liefde gaat door de maag

Zozijn

TEAM DE OEVER

"Ons team De Oever is een ongedwongen en ijzersterk team dat altijd klaarstaat om elkaar te steunen. We werken hard, lachen en brengen humor in alles wat we doen, zoals te zien is op onze Struik Duuk'n foto!"

Deze teams wonnen de prijsvraag!

Wat maakt jouw team uniek? Dat vroegen we aan alle teams binnen Zozijn. We kregen heel veel leuke reacties. Een onafhankelijke jury koos de winnaars, waarbij twee teams gedeeld op de tweede plek eindigden. De prijzen? Een ijsbadchallenge (#1), een verzorgde teamlunch (#2) én heerlijk fruit voor hun cliënten. Gefeliciteerd!

TEAM WERK & VARIATIE (DC IJSSELVALLEI)

"De foto spreekt voor zich, toch? We zijn leuk, lief, gezellig, positief, onwijs lekker, collegiaal, creatief, vrolijk, charmant, aardig, grappig, ongelooflijk knap en ook nog eens professioneel!"

TEAM ZWEMBAD SPORTZAAL

"Een gevarieerd team met ieder hun eigen sterke kwaliteiten, maar allen met hetzelfde doel!"

Annemarie

We drinken koffie op haar kamer. Keurig opgeruimd, want schoon en netjes vindt ze belangrijk. Bezig blijven helpt ook tegen sombere gedachten, heeft ze gemerkt. Een aantal jaar geleden ging het niet goed met haar. Ze was "in de war in haar hoofd", zoals zij dat noemt. "Hoe kan dat toch? Is vast iets met je hersens, hè?" Ik knik.

"Ik had alles goed voor elkaar, waarom gebeurt dat dan?"

Daar moet ik het antwoord op schuldig blijven: soms gebeurt dat, dat mensen in de war raken in hun hoofd. Ze denkt even na. "Het ging steeds erger toen ik geen werk meer had. Op het laatst was alles vies en zag ik geen mensen meer. Ik was helemaal onrustig. Dat heeft invloed op elkaar hè, op je stemming?"

"Ja Annemarie, dat klopt. Als je nare dingen denkt, voel je je ook naar en dan lukt het niet goed meer om dingen te doen. Ik denk dat jij het overzicht kwijt was, dat je niet meer wist waar je moest beginnen." Ze knikt en laat het even op zich inwerken. "Dat is eigenlijk een negatieve cirkel", zegt ze aarzelend.

"Dat klopt helemaal. Maar weet je: andersom werkt het net zo." Ze kijkt me strak en geconcentreerd aan.

"Je kan ook een positieve cirkel maken. Je kan denken: ik voel me niet fit, ik heb niet zoveel zin, maar ik ga toch een stukje breien. Al is het maar een klein stukje, dan voel je je daarna tevreden over jezelf dat je het toch gedaan hebt." Ze knikt heftig, dit herkent ze. Ze noemt voorbeelden van dingen die ze nu wel weer doet, in tegenstelling tot een tijd geleden. We constateren dat het nu veel beter met haar gaat.

"En weet je Annemarie? Jij zegt wel steeds dat dat door de begeleiding komt, maar dit heb je ook zélf gedaan. Je kan nog zulke fijne begeleiders hebben, maar als jij er niks mee doet, komt er ook niks van terecht!" Ze lacht verlegen, weet zich niet goed raad met dit compliment.

"Ja, op een gegeven moment heb ik gewoon gezegd: zo wil ik het niet. Ik kan toch niet m'n hele leven niks meer doen, dat is niet goed!"

"En dat is precies wat ik bedoel." Daar drinken we nog maar een bakkie op.

Janine Berger werkt als gedragswetenschapper voor de regio Salland-De Graafschap en NAH Op Pad.

Zo ziet ons nieuwe zorgpark eruit

Een veilige, beschutte en groene plek om te wonen en te werken. Dat wordt Zorgpark Warmse Water. Dit voorjaar kreeg Zozijn na een lange voorbereidingsfase groen licht voor dit grote nieuwbouwplan. Hoe ziet het er precies uit, wie komen er te wonen en wanneer is het klaar?

Daarvoor nemen we je mee naar de Achterhoek, om precies te zijn naar een stukje platteland tussen Doetinchem en Terborg. Je rijdt er tussen de weilanden en akkers door. Onderweg passeer je boerderijen, in de verte kronkelt de rivier de Oude IJssel.

Een bijzondere plek en dat vraagt ook om een bijzonder bouwplan. Zozijn bouwt daarom drie zorgerven die eruitzien als een agrarisch bedrijf, met een hoeve, woningen en bijgebouwen. Qua materiaal wordt er veel gebruik gemaakt van hout, zodat ze opgaan in de landelijke omgeving. Verder is er veel aandacht voor duurzaamheid, ook tijdens de bouw zelf.

Woon-, dagbestedings- en logeerplekken

In de zorgerven komen woonplekken, logeerplekken en dagbestedingsplekken. In totaal biedt het zorgpark straks plek aan maximaal 112 cliënten om te wonen en de daarbij

Zo komt de hoeve op zorgerv West eruit te zien. In totaal komen er drie zorgerven.

Zorgpark Warmse Water komt tussen Doetinchem en Terborg, vlakbij de Oude IJssel.

behorende dagbesteding en ondersteunende functies. Het gaat daarbij om mensen met een verstandelijke beperking en een intensieve begeleidingsvraag en cliënten met niet-aangeboren hersenletsel.

Bouw in drie fases

De werkzaamheden starten naar verwachting in november 2024. Eerst wordt het bouwterrein klaargemaakt, daarna start de bouw van de eerste twee erven: Oost en Midden. Op het ene zorgerv komen 24 woonplekken met dagbesteding voor mensen met een verstandelijke beperking en een dagcentrum voor kinderen. Op het andere 24 woonplekken met dagbesteding voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel. Zoals het er nu naar uitziet, kunnen cliënten en collega's de erven in de tweede helft van 2026 in gebruik nemen.

Later bouwt Zozijn ook nog zorgerv West. Deze woonwerkboerderij krijgt nog eens 48 woonplekken met dagbesteding voor mensen met een verstandelijke beperking, inclusief een logeervoorziening en gebouwen voor diverse ondersteunende functies. Het is de bedoeling dat zorgerv West in twee fases in gebruik genomen wordt. Het eerste deel in 2028, het tweede deel in 2029.

Samen met verwanten

Hoe de rest van het terrein en de faciliteiten ingevuld worden? Dat werkt Zozijn in de komende tijd verder uit. Een belangrijk aandachtspunt daarbij is dat cliënten kunnen meedoen in de samenleving, bijvoorbeeld door het opzetten van een pluktuin, een boerderijwinkel of recreatiemogelijkheden. We betrekken verwanten bij het uitwerken van die plannen, omdat we geloven dat onze zorg er beter van wordt en omdat we hun hulp goed kunnen gebruiken.

Werken op Warmse Water

Met de komst van het nieuwe zorgpark verrijst er niet alleen een mooie, beschutte en rustgevende leefomgeving voor onze cliënten, maar ook een prettige werkplek voor onze medewerkers. We willen onze cliënten op Zorgpark Warmse Water bovendien zoveel mogelijk vaste gezichten bieden en toekomstige medewerkers meer lange diensten. Er is inmiddels een werkgroep gestart die zich bezig gaat houden met de personele invulling. Ook zijn we begonnen met de selectieprocedure voor de toekomstige bewoners van zorgerv Oost en Midden (foto bij dit kader). Begin 2025 krijgen de eerste cliënten en verwanten hierover duidelijkheid.

De gebouwen gaan op in de landelijke omgeving.

'Even wennen dat de deur hier niet op slot hoeft'

Ze groeide op in een achterstandswijk, begon haar loopbaan als maatschappelijk werker in de verslavingszorg en werkte met mensen met een beperking die een gevaar voor zichzelf of hun omgeving vormen. In gesprek met Esther de Wilde, sinds vorig jaar zomer directeur van de regio Salland de Graafschap en de sector NAH.

Lijkt me een flinke overgang.

Absoluut. Je hoeft hier niet steeds op je hoede te zijn. De deuren kunnen openblijven als je wegloopt, ik kan mijn sleutels in mijn tas laten zitten. Echt heel anders. Ik kan hier veel meer genieten van de zorg voor en ondersteuning van cliënten. En tegelijkertijd gaat het in essentie om hetzelfde als in al mijn vorige functies: goed voor kwetsbare mensen zorgen.

Je bent een jaar aan de slag: wat is je opgevallen?

De enorme betrokkenheid van verwanten. Dat ben ik niet gewend. Ik vind het mooi om te zien hoe ze hier meedenken en een stem hebben in de zorg.

Wat waren de belangrijkste zaken waar je je in jouw eerste jaar op gericht hebt?

Ik heb het 'geluk' dat de regio en de sector er financieel goed voorstaat en we ook minder last hebben van de arbeidsmarktkrapte. Daarom kon ik me vooral richten op verbinding. Ik vind het bijvoorbeeld belangrijk dat we vanuit het regiokantoor samen de locaties ondersteunen. Je bent hier niet van M&O, ZAB of een andere afkorting: we zijn één team. Ik stimuleer ook dat collega's proactief zijn. Vertel me wat de laatste inzichten zijn in jouw vak en wat we daarmee kunnen. Wacht niet op beleid van boven, neem zelf de regie.

Je bent inmiddels 'berucht' om de taart op donderdag. Hoe zit dat?

Ja, op donderdag eten we hier (bijna altijd) taart. Iemand bakt iets of neemt wat lekkers mee. En dan zitten we samen met een bak koffie erbij om tafel. Het gaat niet om die taart, maar

om de verbinding die ontstaat. Als je met elkaar eet en drinkt, heb je andere gesprekken. Meer van mens tot mens dan als collega.

Wat zie je de komende jaren voor uitdagingen in de regio?

Onze cliënten worden steeds ouder, waardoor de ondersteuningsvraag verandert. De palliatieve zorg zal toenemen. Daaronder speelt een fundamentele verandering: de aanwas van jonge cliënten neemt af. Er worden minder mensen met een beperking geboren en die mensen gaan niet meer vanzelfsprekend het huis uit. We hebben dus een krimpende doelgroep en dat betekent dat we op lange termijn moeten nadenken welke zorg we waar leveren. Heel specialistische zorg zullen we vaker dan nu gaan concentreren. Dat kan simpelweg niet meer in elk dorp.

En als het gaat om de sector NAH?

De verwachting is dat het aantal mensen met NAH de komende jaren blijft groeien, mede door bijvoorbeeld de opkomst van fatbikes. Als Zozijn hebben we unieke expertise op dat gebied, we zijn niet voor niets als eerste in Nederland erkend als Regionaal Expertise Centrum voor kinderen met NAH. Daar mogen we meer de schijnwerpers opzetten. Tegelijkertijd is het de uitdaging om die unieke kennis te verdelen over meer medewerkers, zodat de continuïteit van deze vorm van zorg beter geborgd is.

Dit gesprek verloopt informeel. Is dat typerend voor jou?

Ja, dit is wie ik ben. Directeur is maar een titel. Ik ben gewoon Esther, één van de collega's, en mijn deur is altijd open.

i

Wie is Esther de Wilde

Leeftijd: 47 jaar

Woont in: Duiven

Samen met: haar vrouw en twee kinderen (21 + 19)

Nieuw in Oost-Veluwe: werken in clusters en meewerkend teamleiders

Medewerkers in de regio Oost-Veluwe gaan vanaf oktober in clusters werken. Ze werken daarbij niet meer uitsluitend op één woning of dagbestedingslocatie, maar op meerdere plekken.

Dat is een belangrijke basis om te komen tot gezondere en aantrekkelijkere roosters. Werken met clusters maakt het bijvoorbeeld makkelijker om langere diensten samen te stellen en grotere contracten aan te bieden aan medewerkers. De nieuwe roosters geven meer rust en regie, omdat een collega nu zijn uren in bijvoorbeeld in 5 dagen kan maken waar dat voorheen in 7 dagen kon zijn.

Het werken in clusters moet er ook voor gaan zorgen dat cliënten meer vaste gezichten te zien krijgen en dat er minder zzp'ers en uitzendkrachten nodig zijn. Dat is ook financieel nodig: de zorg in Oost-Veluwe kost nu meer dan dat ervoor binnenkomt.

Nieuwe roosters

De veranderingen dragen de projectnaam 'Beter voor elkaar'. Gevolg van het project is dat medewerkers vanaf oktober een nieuw rooster krijgen. Bij het samenstellen van dat rooster wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met voorkeuren van medewerkers. Het rooster van oktober zal 1 augustus gepubliceerd worden.

Meewerkend teamleider

Met het project 'Beter voor elkaar' komt er ook een nieuwe

functie bij in de regio Oost-Veluwe: die van meewerkend teamleider. In de regel werkt een teamleider op 2 of 3 woningen. Hij of zij is het eerste aanspreekpunt voor de teams en is nauw betrokken bij de zorg. Zozijn speelt daarmee in op de vraag naar meer nabijheid en sturing door leidinggevenden, die naar voren kwam in het medewerkersonderzoek.

Heb jij je al aangemeld voor het jubileumfeest?

Dit jaar bestaat Zozijn 75+1 jaar. Dat is mede te danken aan jouw inzet voor onze organisatie en de goede zorg voor onze cliënten. Dit bijzondere jubileum willen we daarom ook groots vieren met alle medewerkers in loondienst, leerlingen, stagiaires én vrijwilligers.

Dat doen we met een bruisend en kleurrijk festival op zaterdagavond 28 september 2024. Je hebt kortgeleden een e-mail ontvangen met daarin een link om je aan te melden. Heb jij dat al gedaan? Wij kijken ernaar uit om dit jubileum samen met jou te vieren!

Renate (links) en Petra bedachten het idee voor de belevingspanelen op De Kemphaan.

Kijken, voelen en ruiken op de gang dankzij het Hulpfonds

Bewoners en bezoekers van De Kemphaan in Raalte kunnen er niet omheen: de kleurrijke panelen in de gang waaraan hun kamers grenzen. Ze zijn te danken aan begeleiders Renate Spijkerman en Petra Haspers, die de belevingspanelen financierden via de Stichting Hulpfonds Gehandicapten.

Het idee voor de panelen kwam ter sprake tijdens een teamvergadering, vertelt Petra. "Onze cliënten komen weinig buiten. We waren aan het brainstormen hoe we hun leefomgeving binnen prettiger kunnen maken. De gemeenschappelijke gang op de bovenverdieping bijvoorbeeld zag er saai uit, terwijl het wél dagelijks deel uitmaakt van hun leefomgeving.

Voor onze cliënten is De Kemphaan geen instelling, maar hun thuis. Daarom wilden we het graag gezellig voor hen maken."

Extra zorg, comfort of plezier

Een van de collega's herinnerde zich een artikel in de ZO! over het steunfonds van Zozijn, dat geld beschikbaar stelt aan plannen en ideeën die cliënten extra zorg, comfort of plezier opleveren. "Daar passen deze belevingspanelen perfect bij. Want het leuke is dat het niet alleen heel mooie afbeeldingen zijn, maar dat je er attributen af kunt halen en er lekker aan kunt voelen en ruiken. Sommige panelen maken zelfs geluid."

Na een zoektocht op het internet naar de juiste panelen werd een mail samengesteld om de aanvraag te doen bij Stichting Hulpfonds Gehandicapten. "Daarin hebben we uitgelegd wie onze cliënten zijn. Dat ze op een bovenverdieping wonen en relatief weinig buiten komen. En dat we met een aantal

belevingspanelen het buitenleven voor hen een beetje naar binnen willen halen om zo hun leefomgeving een stukje prettiger te maken.”

3.300 euro binnen een paar weken

Enkele weken later kwam het bericht waarop het team van De Kempphaan hoopte: de benodigde 3.300 euro mocht worden uitgegeven aan de belevingspanelen. Inmiddels hangen er tien exemplaren aan de wand. “We hebben het met name in de dieren- en buitenwereld gezocht. Vogels, vlinders, een zacht hondje aan het strand, een paardenkop die met klittenband vastzit en die je lekker kunt aaien.”

Toegegeven, de cliënten lopen nog niet over van enthousiasme, merken Renate en Petra. “Dat moet nog een beetje groeien. We zijn van plan om rondom de panelen aanvullende kleurelementen toe te voegen met verf, zodat ze nog meer de aandacht trekken. Dat kost opnieuw geld inderdaad, maar we weten nu de weg te vinden naar de Stichting Hulpfonds Gehandicapten! Want als je het niet probeert, weet je zeker dat je het niet krijgt!”

Over Stichting Hulpfonds Gehandicapten

Al jarenlang dragen veel mensen Zozijn en haar voorlopers een warm hart toe. Ze willen bijvoorbeeld geld doneren of (een deel van) hun erfenis nalaten. Dat kan aan de Stichting Hulpfonds Gehandicapten. De stichting is onafhankelijk en beheert een behoorlijk vermogen. Dat levert – de meeste jaren – een mooi rendement op. En dat geld wordt dus gebruikt voor aanvragen die extra zorg, comfort, plezier of innovatie voor cliënten van Zozijn opleveren.

Zo vraag ook jij geld aan voor een goed idee!

Heb jij ideeën die opborrelen? Beschrijf in een paar zinnen je plan en leg uit waarom je daar geld voor nodig hebt. De aanvraag dien je in via StichtingHulpfondsGehandicapten@zozijn.nl.

Pauze?

Er gaat bijna geen nacht meer voorbij zonder opvlieger. Ook in de ochtend is het vaak raak en sta ik al snel buiten af te koelen. En dan moet mijn werkdag nog beginnen...

Welkom in de (meno)PAUZE. Een woord dat voor mijn gevoel niet past bij de levensfase waar ik in zit. Want mijn lichaam heeft geen pauze, dat is juist keihard aan het werk! Op mijn werk word ik soms verrast door een onverwachte menstruatie. Of een opkomende hoofdpijn. Laatst heb ik een live-afspraken in Doetinchem daarom veranderd in een digitaal overleg, zodat ik het nét zou kunnen volhouden. Het was fijn om veel begrip te ontvangen van de assistent-manager.

En weet je wat? Er was iets misgegaan, onze afspraak kwam niet. Toen was ik extra blij dat ik de afspraak had kunnen omzetten en direct mijn bed in kon duiken. En als ik dan weleens thuiskom zonder hoofdpijn, zonder menstruatie, zonder chagrijn, zonder opvlieger, zonder duizeligheid, dan heeft mijn vriendin wel één van de overgangsklachten te pakken...

De gemiddelde leeftijd bij Zozijn is 43 en er werken heel veel vrouwen. Dat betekent dat heel veel collega's ook baat hebben bij informatie over de overgang. Waardoor kunnen er klachten ontstaan? Welke tips zijn er? Wat is het eigenlijk? Wat doet het met me? Hoe kan ik er het best mee omgaan?

Goed nieuws! Stichting arbeidsmarkt gehandicaptenzorg (STAG) heeft een heel mooi project lopen: 'Impact van hormonale klachten op je werk'. De stichting verzorgt bijvoorbeeld webinars waar je gratis aan kunt deelnemen of die je kunt terugkijken. De informatie is voor iedereen. Laat je informeren om meer begrip te krijgen voor je collega, voor jezelf tegen de tijd dat het speelt of voor iemand anders; er is altijd wel iemand in je omgeving die hiermee van doen heeft. Het project gaat trouwens niet alleen over de overgang, maar ook over andere momenten waarop je last kunt hebben van hormonale klachten.

Deze column is geschreven door één van de P&O-adviseurs. Scan de QR-code voor de website over hormonale klachten.

Die ene cliënt

'Haar Barbie heet Marleen'

Sommige cliënten hebben een speciaal plekje in je hart. Of blijven je je leven lang bij. Zozijn-collega's vertellen over die ene cliënt. Dit keer: Marleen Pol. Zij werkt als werkondersteuner op Dagcentrum IJsselvallei op De Lathmer in Wilp.

"Mijn eerste kennismaking met Ans was ongeveer 25 jaar geleden. Ik had niet meteen een speciale klik met haar, maar dat veranderde toen ik met een groep cliënten 5 dagen per week van start ging met dagbesteding bij een technische groothandel. Ans was één van hen. Omdat ze beperkt ziet en hoort, zat ze tijdens het werk en de lunch altijd vlak naast me. Met haar guitige koppie en humor raakte ik steeds meer op haar gesteld.

Bij binnenkomst kreeg ik altijd eerst een knuffel. En tijdens het werk en de pauzes zongen we vaak liedjes, en viel er altijd wat met haar te kletsen. Ans was de gangmaker in de groep en de aanjager van allerlei grapjes. Ook hadden we heel leuk contact met haar familie die regelmatig langskwam op het werk.

Vaak ging ik haar ook aanmoedigen bij de jaarlijkse playbackshow waar Ans altijd met volle overgave aan meedeed. Helaas werd de dagbesteding tijdens corona van de ene op de andere dag stopgezet. Ans kwam thuis te zitten en wij als ondersteuners werden ingezet op een woning. Om tóch nog contact met haar te houden fietste ik bijna

dagelijks langs haar slaapkamerraam, dat beneden was. Dan voerden we hele gesprekken met elkaar via het raam dat op een kiertje stond en zwaaide ze me na als ik weer wegging.

Inmiddels is Ans zestig en heeft ze haar plekje gevonden op Dagcentrum Soos Veld en Weide. Daar doet ze werk dat ze op haar gemak kan doen. Gelukkig kom ik haar nog regelmatig tegen op het landgoed. Dan krijg ik altijd een dikke knuffel van haar en roept ze heel hard: "Marleen Póóóó!!!" Ze vraagt dan ook altijd met grote belangstelling hoe het gaat met mijn ouders, en andere mensen. Als het lukt, kom ik elk jaar even op haar verjaardag en geef ik haar een Barbie cadeau, want daar is ze gek op. Eentje heeft ze 'Marleen Pol' genoemd.

Tijdens het jaarlijkse zomerfeest komt Ans altijd even langs bij ons kraampje voor een praatje en een knuffel. Wij pimpen daar fietsen en rollators op van alle cliënten, maar Ans haar rollator krijgt altijd wat extra strikjes en versiersels. Alle cliënten zijn me lief, maar voor Ans hou ik altijd een speciaal plekje in mijn hart."

ZO!

Ideeën voor de ZO!?

Heb je opmerkingen over de ZO! of ideeën voor onderwerpen? Bel of mail met Margreeth Maarsingh: 06 - 15 43 21 57 of margreeth.maarsingh@zozijn.nl of neem contact op met een van de andere redactieleden.

Redactie

Saskia Waagmeester
Communicatieadviseur
saskia.waagmeester@zozijn.nl

Marlon Reuvers
Teamleider Zozijn School
m.reuvers@zozijn.nl

Margreeth Maarsingh
Communicatieadviseur
margreeth.maarsingh@zozijn.nl

Nienke Nieboer
P&O-adviseur
nienke.nieboer@zozijn.nl

Amber Hall
Coördinerend ondersteuner in Holten
amber.hall@zozijn.nl

Diane Onnink
Secretaris Raad van Bestuur en Manager Bestuursbureau
d.onnink@zozijn.nl

Ine de Laak
Werkondersteuner bij atelier Eigen Stijl
ine.delaak@zozijn.nl

Janine Berger
Gedragswetenschapper Salland-De Graafschap en NAH Op Pad
j.berger@zozijn.nl

Teksten en productie

Rick Borkent, Bert Hiemstra, Jasmijn Hiemstra, Marlou van Harn
www.hiemstramedia.nl

Voor medewerkers die gedetacheerd zijn bij Zozijn en/of werken als zzp'er ligt een exemplaar van deze krant klaar bij de receptie in Wilp. De ZO! verschijnt 4x per jaar. Oplage 3.500.